

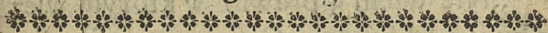

MONITOR

Na R. P. 1769.

Nro XVI.

d. 25. Lutego.

*Quid non mortalia pectora cogis
Auri sacra famas?*

Virg. Æneid. III. 56.

PEwnego razu ieden z Przyjaciół mo-
ich w konwersacyi wielce przyie-
mny, wziął mię do poiażdzu swego na
spacyer. Jadąc rozmawialiśmy z
sobą o różnych rzeczach, gdzie się też
wytoczył dyskurs o staraniu, które iak
Oycowie tak Matki mieć powinni, aby
dobre y należyte swym dziatkom dali
wychowanie: iako też y o miłości, kto-
rą wdzięczności pełną są winne tym
Dziatki, ktorzy ich na świat wydali.
Przydał y to, że gdyby te obowiązki z
iedney y z drugiey strony światobli-
wie były zachowane, cnoty y dobre
przymiory trwałyby bezprześcannie w

Familii, ciągnąc się nieprzerwanym pasmem od pokolenia do pokolenia. Co wszystko gruntownie wywodząc, na koniec całą tę rzecz, zwyczajem wesołego swego humoru, następującą zaprawił powieścią.

„Nie wiem (prawi) w którym wieku y pod którym Cesarzem trafiło się, że ten niedostatek wzajemney przyiaźni y dobrego porozumienia między Oycem y Synem, stał się nieszczęśliwym dla Familii VALENTYNOW w Niemczech. *Bazyli VALENTYN*, który był przyszedł do naywyższego stopnia doskonałości w sztuce Hermesowey * przyprawił był także Syna swego *Alexandra* do tychże tajemnic. A że, iak W. M. Pan wiesz, nie inni iak tylko pracowici ludzie, y to kochający się w cnocie czystości, bogoboyni, y których serce jest nie zmazane, dochodzić zwykli tych tajemnic, nie odkrył mu *Bazyli*, dla iego młodości y zdrożnych postępów, do których ten wiek płochy nayskłonniejszy; naywiększych w tey sztuce docieczonych od siebie sekretów; będąc przekonany, że się nigdy ich skutek nie uda w ręku mło-

„dzika, a jeszcze tak rozpustnego, i jakim
 „był *Alexander*. Z drugiey strony ma-
 „jąc nie pochybną pewność z niekto-
 „rych znakow częścią na umyśle, czę-
 „ścią na ciele swoim postrzeżonych, że
 „mu się z światem rozstać nie długo
 „przyjdzie, wezwał do swego pokoju
 „Syna, w którym na łożku leżał. Ka-
 „załszy zatym ustąpić z niego wszyst-
 „kim domownikom swoim, y zaleci-
 „wszy Synowi, który siedł przeciw nie-
 „mu, aby dał pilne baczenie, żeby ich
 „kto mowiących nie wysłuchał, wyia-
 „wił mu największą z przedziwnych
 „sekretow swoich tajemnicę z wszelkie-
 „mi ceremoniami, y słowy Adeptom *
 „pryzwoitemi :

Synu moy (mówiąc) Ojciec zwoy długim się
 „czuciem y nieśpaniem trudził, łożył starania wiel-
 „kie, prace ustawiczne, nie tylko żeby bogactwa
 „wielkie Porankowi swemu zostawił, ale żeby za-
 „dnego po sobie nie miał. Niech cię to jednak nie
 „dziwi moy Synu, niech cię ia mówić, że mi cię kto
 „wydarze, ale y owszem że cię nigdy nie opuszczę,
 „a tak nikt mi przypisać nie będzie mógł poromka.
 „Oto moy miły QLESIU, skutek tego wszystkiego,
 „co się zrobiło w przeciągu dziewięciu miesięcy:
 „nie powinniśmy się sprzeciwiać naturze, lecz y
 owszem

* Tym imieniem nazywają się, którzy docho-
 dzą w Chymii przedziwnych skutkow y sekretow,
 służących ku pomocy zdrowiu ludzkiemu.

„*ow*szem iey pomagac, onę naśladowac; płod tak
 „*dlugi* czas formuie się w żywocie Matki, iakiegom
 „*zażył* na przygotowanie tych lekarstw, które służą
 „*do przywrocenia* życia. Ubacz tę małą bańkę, w
 „*ktorey* jest Elixir, y ten stoik farfuruowy masłą
 „*napelniony*. Obie te rzeczy są tey dzielności,
 „*skutku*, y mocy, że natychmiast zupełnie naprawić
 „*mogą*, y znowu do swego obrotu przywieść sprę-
 „*żyny* życia ludzkiego, skoro się rozpuszczą, mogą
 „*dać* si y nowe, ożywić duchy, iednym słowem, przy-
 „*wrocic* a szyskie zmysły z organizacyą ciała ludz-
 „*kiemu*, które tak długim trwać mogą przeciągiem,
 „*przez* iaki trwały od czasu narodzenia człowieka,
 „*aż do dnia* tych lekarstw użycia. Ato! Synu moy
 „*miły*, rzeka się starać obu tych rzeczy w dzieśięć
 „*godzin* użyć, iak duch ostatni z ciała wyidzie;
 „*poki* ieszcze w lepiance iakiegokolwiek ciepło życia
 „*się* zostanie, które ią ożywiało, y które być może
 „*w* stanie odnowienia. Czuig ią, że lichy moy bu-
 „*dynek* mocno iest nadwergżony przez ustawiczne
 „*prace*, y długie myśli moich natężania; a przeto
 „*iak* umrę, nie zapominayże, o co cię iak naybar-
 „*dziey* proszę, namazać mię tą masłą, a iak mi się
 „*wargi* ruszać poczną, wleyże mi w usta ten nico-
 „*szacowany* Elixir, bez ktarego pomocy, moc masły
 „*byłaby* całę bezskuteczna. Tym sposobem dasz mi
 „*życie*, które masz odemnie; y od tego dnia powa-
 „*ga* zwierzchności iednego nad drugim między nami
 „*ustanie* z przyczyny wzajemney uczynności; ale
 „*żyć* hedziem odtąd iak bracia, y preparować lekar-
 „*stwa* nowe, dla zażycia ich w potrzebie, iak inny
 „*czu*o a peryod życia nastąpi.

„W kilka dni potym, iak te przedzi-
 „wne lekarstwa kosztownym Synowi
 „swemu oddał upominkiem, Bazyli u-
 „marł. *Alexander* żywym przeięty ża-
 „lem,

„lem z przyczyny straty tak zacnego Oy-
 „ca, wſzystkiego zaniedbał, y nie pomy-
 „ślił więcey o lekarſtwie, aż teſz y czas
 „wyznaczony, w którym bydź miało u-
 „żyte, upłynął. Przecieſz iako czło-
 „wiek rozumny y ſwiatowe rozrywki
 „miłuiący, znalazł ſposob pocieſzyć ſię
 „prędko w ſwym ſmutku, rozumiejąc
 „że teſz y Oyciec iego muſiał ſię doſć
 „naſycić długoletnim życiem, á przytym
 „tak iednoſtawnym y regularnym; co
 „zaſz względem ſiebie nędznego grze-
 „ſznika, ſądził że mu koniecznie było
 „potrzebne nowe życie, dla oplakania
 „w pokucie przeſzłego, ktore w rozpu-
 „ſcie przepędzał, przeto umyſlił trwać
 „w nim aż do końca, á potym wieſć
 „ſwięty y pobożny żywot, ſkoro go
 „tylko odzyska za użyciem przedzi-
 „wnych tych lekarſtw, ku końcu temu
 „ſłuſzających.

„Uważano to od dawnego czasu, że
 „Bog za zwyczaj karze miłość własną
 „tych ludzi, ktorzy chcą nazbyt wiele
 „czynić dla ſwoich potomkow; y że im
 „daie dzieci ułożenia i umyſtu cale prze-
 „ciwnego ich umyſtowi, tak dalece że
 „tylko

„tylko imiona swoje tym przesyłają,
 „ktorzy codzienne dają dowody pro-
 „żności pracy y ambicyi Przodków
 „swoich.

„Co się też trafiło y w rodzinii *Bazy-*
 „*lego*: z przyczyny wielkich bogactw
 „puścizną po Oycu wziętych, szumiąc
 „*Alexander*, wielkie wydatki czynił na
 „uczty, sprzęty, y pyszne porządki, y
 „nie ustawał w tym zbytku poty, aż się
 „też poczuł bydź bliskim ostatniego ży-
 „cia kresu. A ięśli Bog *Bazylego* ska-
 „rał, dawszy mu Syna tak dalekiego od
 „przymiotow y obyczajow Oycowskich,
 „y *Alexander* nie mniej był nieszczę-
 „śliwy takiegoż, iak y sam, gatunku
 „potomkiem. A że żli za zwyczaj
 „bywają podeyrzliwi, *Alexander* nie wie-
 „le ufał synowi swemu *Renatowi*, wie-
 „dząc przytym o złych iego narowach
 „y niegodziwych skłonnościach. Upe-
 „wniony iednak u siebie, iakoby to by-
 „ło roztropnością, nie powierzać komuż-
 „kolwiek prawdziwego sekretu swey
 „banki y swego stoika, rozumiał że
 „przez to miał cale wskorać, y nieuchy-
 „bić celu, który sobie zamierzył, zasa-
 dziwszy

„dziwfszy się bardziey na łakomſtwie
„iako na dobroci umyſłu ſwego ſyna.

„Peſen tedy tych myſli, przyzwał do ſwego łoż-
„ka Renata, y w ſposob iak może być naydotkli-
„wſzy y ſerce z gruntu poruſzający, mowił do nie-
„go temi ſłow y, „*Aczkołwiek byleś mi rozpuſtnym*
„*moy Syna, iako y ia ſam przed tobą, mieliſmy ie-*
„*dnak. znaczne uczeſtnictwo wielkiey ſławy y ſkut-*
„*kow ſzczęſliwych głębokiey wiadomości, którą*
„*twoy Dziad á Oyciec moy, ow ſławny Bazyli ſobie*
„*nabył. Imię iego doſyć ieſt głoſne y wielce znaio-*
„*me ſwiatu Filoſoficznemu, á ia nie zapomnę ni-*
„*gdy twarży iego czcigodney y poſtawy poważney*
„*w ten czas gdy mi wſtęp czynił do głębokich rai-*
„*nnic Szmaragdowey Hermesa Tablicy. Ta ieſt*
„*(mowił mi) iedna, za prawdziwa. á naymnieſzey*
„*w ſobie nie ma zdrady; co tu ieſt niſzszego, podobne*
„*ieſt do tego, co ieſt wyższe; przez to nabywa ſię y*
„*wiadomość y moc czynienia wſzelkich cudow pe-*
„*wnego wielkiego dzieła. Oycem iego ieſt Słońce,*
„*á Matką Mieſiąc, Wiatr ieſt w poſrzedku Iona ie-*
„*go, á Ziemia ieſt mu karmicielką y Matką wſzelkiey*
„*doſkonałości. Wſzyſtkiego tego trzeba brać z ſkro-*
„*mnnością y roſtropnością. Ladumiony Renat tą mo-*
„*wą Oyca ſwego, który rozprawiał iak Adept do-*
„*ſkonały, natężył więkſzey do ſłuchania pilności, co*
„*gdy po nim poſtrzegł Alexander, dopiero w ten*
„*czas daley ſwoy dykſurs w ten ſposob pociągnął.*

„Synu moy (prawi) ten Elixir y ta Maść może
„cię uczynić naybogatzym w całym Niemieckim
„Pańſtwie. Ja dni moie nie za długo ſkończę, ale ſię
„w proch, z ktoregoſmy wyſzli, nie obrocę. Przy-
„brał potym poſtać weſołą, y przydał, że ieżli w
„godzinę po śmierci, całe iego ciało tą maścią na-
„maże, y w gardło mu wleie tego Elixiru, który
„mu Bazyli zoſtawił, trup iego ſkrzepley odmieni
„ſię natychmiaſt w maſſę ſzczerego złota.

„Nie będę się tu trudził, nad wyrażeniem oka-
 „załym wszelkich znaków uprzejmney miłości, które
 „sobie wzajemnie z tey przyczyny oba oświadcza-
 „li; ale jeżeli mu Ojciec starał się zalecać przeż
 „wzelkie usilne ile być mogą sposoby, aby rozkazy
 „iego y wolą wypełnił; nie miał y syn przy-
 „rzekał mu uroczyście, że nigdy najmniejszego
 „kawałka z ciała iego nie urznie, chyba w osta-
 „tniey y nieodbitey potrzebie, gdyby więc przy-
 „szło albo Braci z domu wyprawiać, albo też Sio-
 „stry wyposażać.

„W krotce potym umarł *Alexander*, a Dziedzie
 „iego prawy, z niezmierney zbytku wesołości, nie
 „mógł się nawet wstrzymać, aby kochanego Ojca y
 „w zdłuż y w szerz nie mierzył, y słusznym gu-
 „szacunkiem wprzód nie ocenił, nim do operacyi
 „przytąpił. Gdy już tak bogactwa niezmierne
 „wyrachował, które z rozmiaru nieboszczyka oyc
 „dostać mu się miały; wziął się na koniec do swo-
 „iey roboty, ale ô cudo nie słychane! ledwie co
 „całe ciało namaścił, y ow przedziwny trunek lać w
 „usta począł, natychmiast martwe ciało, widoczne
 „znaki pokazało żywota; czym przerażony *Renat*,
 „z wielkiego strachu bankę wypuścił, z którą y oy-
 „cu nadzieia nowego życia, y wielkich otucha bo-
 „gactw synowi się stłukła.

